

mindre interessant, især fordi der ofte er tale om ganske komplicerede forhold.

Men det, der er pointen, er, at denne debat og det, at det handler om meget komplicerede forhold, ikke nødvendigvis altid modsvares af tilsvarende stor indsigt hos dem, som deltager i debatten. Det giver jo rige muligheder for for drejninger og misforståelser og direkte løgnagtighed, og jeg skal tilstå, at jeg synes, der er kommet i rigeligt mål af dem i dag. Jeg skal helt undlade at gå ind og forholde mig til det; vi har berørt en række af de mest graverende hen ad vejen.

Jeg vil også godt understrege, at det, som jo er helt afgørende for Socialdemokratiet, er, at det her forslag, som altså også efter Finansministeriets beregninger er fuldt finansieret, er solidt finansieret i det perspektiv, som hedder frem til 2010. De diskussioner, der har været, er om det, der ligger efter 2010. Problemet med regeringen har været, at det kan man ikke kunnet sige om regeringens forslag. Det er også sådan, at de anfægtelser, der er påvist af Finansministeriet, altså er anfægtelser, som direkte går i modstrid med det, som regeringen selv lægger til grund for sin politik.

Når det drejer sig om spørgsmålet om skattestop, forudsætter Finansministeriet, at det er ophævet efter 2010. Det har vi forstået at det er det ikke. Derved så falder de 11 mia. kr. af de 15 mia. kr. væk.

Det andet, man påpeger, er, at der ikke kan inddrives et milliardbeløb ved en øget effektivisering af ligning. Det er jo meget interessant, når vi netop i denne tid behandler skatteministerens forslag, lovforslag nr. L 175, hvori netop indgår, at de 180 mio. kr., som ministeren kommer til at mangle, kan han få ved at disponere om og lave en mere effektiviseret ligning, nemlig ved at sætte 32 årsværk af, som han i øvrigt ikke har. Så derfor kan man sige, at det drejer sig om, at når ministeren skal finde 180 mio. kr., så kan de findes ved effektivisering. Det går vi sådan set også ud fra at de kan i vores forslag.

Endelig er det sådan, at det er en meget interessant betragtning, når vi kommer ud i det der niveau, som hedder 60-70 år, måske 80, 100 år. Det ville jo have været interessant, hvis nogle i 1903 skulle have stået og gjort sig forestillinger om indkomstkattens langsigtede virkninger; det er sådan set det, vi snakker om her. Og der vil man ud fra de samme beregningsmetoder, som Finansministeriet har lagt til grund, kunne konstatere, at regeringens politik på det her om-

råde finanspolitisk permanent er underfinansieret med mellem 65 og 70 mia. kr.

Kl. 15.50

Vores udspil handler naturligvis om værdier, det handler om fordeling af værdier, det handler om en mere retfærdig og hensigtsmæssig fordeling og betaling af velfærdsgoderne. Det er i realiteten svaret på minimalstatsstrategien.

Vi afviser skattelettelser, hvis de som foreslået af VK-regeringen skal finansieres ved nye spareplaner over for skole, uddannelse, børnepasning, ældreomsorg og sundhedsvæsen. Vi afviser også at spille hasard med fremtiden ved at lave hul i statskassen og dermed være med til at vælte byrder over på næste generation. Det er unfair over for dem, som skal klare udgifterne til den stærkt voksende ældre generation. Derfor er vores metode at omfordele regningerne, så vi kan få en virkelig lettelse i skatten for almindelige danskeres arbejdsindsats.

Det handler først og sidst om, hvordan vi vil forandre og forbedre dansk økonomi, så vi ligesom i 1990'erne får gang i hjulene og får mange flere i arbejde. Høj beskæftigelse er selve forudsætningen for, at vi kan fremtidssikre velfærdssamfundet. Det er forudsætningen for, at en aktiv seniorpolitik kan lykkes, at integrationen af indvandrere kan blive en succes, og at der er tilbud om fleksjob i stedet for førtidspension. Men lige nu går det jo desværre den modsatte vej; arbejdsløsheden stiger, krisen kan blive selvforstærkende, så det kan blive helt umuligt at nå målene for Danmark 2010.

Vores reformforslag går meget præcist op mod denne dystre udvikling. Vi vil sparke økonomien i gang her og nu, så der skabes nye arbejdspladser og ny fremgang; vi vil fastholde konkurrencekraften i dansk økonomi; vi vil sikre, at velfærdssamfundet er robust finansieret i fremtiden.

Lavere skat på arbejde skulle gerne i sig selv få flere i arbejde og flere til at arbejde lidt ekstra. Her siger Finansministeriets regnemetoder, at vores reform efter nogle år vil få 20.000-25.000 flere i arbejdsstyrken. Det er mere end dobbelt så meget som regeringens forslag, og det vil give ekstra plads til at investere i uddannelse, forskning, bolig og infrastruktur, efterhånden som det lykkes.

Vores forslag er langt bedre og stærkere medicin til dansk økonomi end VK-regeringens og Dansk Folkepartis aftale. Vi skærer ikke som regeringen i velfærden for at lette skatten på arbejde. Alligevel kan vi anvise større og bedre lettelse